

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 15CoCsp/28/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6123417748
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 10. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martina Balegová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2025:6123417748.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Martiny Balegovej a členov senátu JUDr. Pavla Lukáča a JUDr. Vlasty Ondrejkovej, v spore žalobcu: Intrum Slovakia s. r. o., so sídlom Mýtna 48, 811 07 Bratislava - mestská časť Staré Mesto, IČO: 35 831 154, zastúpený: JUDr. Ján Šoltés, advokát, so sídlom Mýtna 48, 811 07 Bratislava - mestská časť Staré Mesto, proti žalovanému: A. B., nar. XX. XX. XXXX, bytom XXX XX C., o zaplatenie sumy 97,10 eura s príslušenstvom a zmluvnej pokuty vo výške 73 eur, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Levice č. k. 16Csp/11/2024 – 153 zo dňa 28. 08. 2024, takto

rozhodol:

I. Odvolací súd rozsudok Okresného súdu Levice č. k. 16Csp/11/2024 – 153 zo dňa 28. 08. 2024 potvrdzuje.

II. Žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie žalobu zamietol (I. výrok) a žalovanému voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania nepriznal (II. výrok).

2. Súd prvej inštancie svoje rozhodnutie odôvodnil s poukazom na § 3 ods. 2 prvá veta, § 5 ods. 1, § 5 ods. 4, § 15 ods. 1, § 43 ods. 1 písm. a/, ods. 12 písm. b/, § 44 ods. 1 prvá a druhá veta zákona č. 351/2011 Z. z. o elektronických komunikáciách v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy o poskytovaní verejných služieb (ďalej aj ako „ZoEK“), § 86 ods. 5 zákona č. 452/2021 Z. z. o elektronických komunikáciách v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy o postúpení pohľadávok, § 39, § 41, § 45 ods. 1, § 52 ods. 1, ods. 2, § 53 ods. 1, ods. 2, ods. 3, ods. 4 písm. k/, ods. 5, § 524 ods. 1, ods. 2, § 525 ods. 2, § 544 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka a v časti trov konania s poukazom na § 255 ods. 1, § 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“).

3. Súd prvej inštancie uviedol, že žalobca sa podanou žalobou domáhal od žalovaného zaplatenia istiny vo výške 97,10 eura, zmluvnej pokuty vo výške 73 eur, úrokov z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 6 eur od 11. 01. 2021 do zaplatenia, vo výške 5 % ročne zo sumy 9,60 eura od 11. 01. 2021 do zaplatenia, vo výške 5 % ročne zo sumy 40,80 eura od 11. 01. 2021 do zaplatenia, vo výške 5 % ročne zo sumy 1,50 eura od 11. 02. 2021 do zaplatenia, vo výške 5 % ročne zo sumy 13,60 eura od 11. 02. 2021 do zaplatenia, vo výške 5 % ročne zo sumy 1,50 eura od 11. 03. 2021 do zaplatenia, vo výške 5 % ročne zo sumy 13,60 eura od 11. 03. 2021 do zaplatenia, vo výške 5 % ročne zo sumy 1,50 eura od 11. 04. 2021 do zaplatenia, vo výške 5 % ročne zo sumy 1,50 eura od 11. 05. 2021 do zaplatenia, vo výške 5 % ročne zo sumy 1,50 eura od 11. 06. 2021 do zaplatenia, vo výške 5 % ročne zo sumy 1,50 eura od 11. 07. 2021 do zaplatenia, vo výške 5 % ročne zo sumy 1,50 eura od 11. 08. 2021 do zaplatenia, vo výške 5 % ročne zo sumy 1,50 eura od 11. 09. 2021 do zaplatenia, vo

výške 5 % ročne zo sumy 1,50 eura od 11. 10. 2021 do zaplataenia a náhrady trov konania. Žalobu odôvodnil tým, že na základe zmluvy o poskytovaní verejných služieb uzatvorenej podľa § 44 zákona č. 351/2011 Z. z. o elektronických komunikáciách medzi právnym predchodcom žalobcu, spoločnosťou D. E., s. r. o. a žalovaným, právny predchodca žalobcu poskytol a sprístupnil žalovanému verejné elektronické komunikačné služby, ako aj prenechal do nájmu žalovanému ním vybrané zariadenia, za čo sa žalovaný zaviazal uhradiť dohodnutú cenu za poskytované služby a cenu nájmu. Právny predchodca žalobcu poskytol a sprístupnil verejné elektronické komunikačné služby žalovanému riadne a včas, ako aj prenechal do nájmu žalovaným vybrané zariadenia. Na cenu dodaných služieb a cenu nájmu zariadení v zmysle zmluvných dojednaní zmluvy o poskytovaní verejných služieb vystavil a doručil žalovanému faktúru č. 2012185736 s dátumom splatnosti dňa 10. 01. 2021 vo výške 40,80 eura ku dňu postúpenia pohľadávky, faktúru č. 2012185736 s dátumom splatnosti dňa 10. 01. 2021 vo výške 6 eur ku dňu postúpenia pohľadávky, faktúru č. 2012185736 s dátumom splatnosti dňa 10. 01. 2021 vo výške 9,60 eura ku dňu postúpenia pohľadávky, faktúru č. 2101147527 s dátumom splatnosti dňa 10. 02. 2021 vo výške 13,60 eura ku dňu postúpenia pohľadávky, faktúru č. 2101147527 s dátumom splatnosti dňa 10. 02. 2021 vo výške 1,50 eura ku dňu postúpenia pohľadávky, faktúru č. 2102218199 s dátumom splatnosti dňa 10. 03. 2021 vo výške 13,60 eura ku dňu postúpenia pohľadávky, faktúru č. 2102218199 s dátumom splatnosti dňa 10. 03. 2021 vo výške 1,50 eura ku dňu postúpenia pohľadávky, faktúru č. 2103216636 s dátumom splatnosti dňa 10. 04. 2021 vo výške 1,50 eura ku dňu postúpenia pohľadávky, faktúru č. 2104215557 s dátumom splatnosti dňa 10. 05. 2021 vo výške 1,50 eura ku dňu postúpenia pohľadávky, faktúru č. 2105214497 s dátumom splatnosti dňa 10. 06. 2021 vo výške 1,50 eura ku dňu postúpenia pohľadávky, faktúru č. 2106213237 s dátumom splatnosti dňa 10. 07. 2021 vo výške 1,50 eura ku dňu postúpenia pohľadávky, faktúru č. 2107196287 s dátumom splatnosti dňa 10. 08. 2021 vo výške 1,50 eura ku dňu postúpenia pohľadávky, faktúru č. 2108158075 s dátumom splatnosti dňa 10. 09. 2021 vo výške 1,50 eura ku dňu postúpenia pohľadávky a faktúru č. 2109193137 s dátumom splatnosti dňa 10. 10. 2021 vo výške 1,50 eura ku dňu postúpenia pohľadávky, pričom poplatky a pokuta za porušenie záväzku viazanosti účtované žalovanému nie sú predmetom žaloby. Žalobca ďalej uviedol, že si voči žalovanému uplatňuje aj nárok na zaplataenie zmluvnej pokuty z titulu nevrátenia zariadení prenechaných žalovanému do nájmu, vyúčtovaný vo faktúre č. 2111208094 s dátumom splatnosti dňa 10. 12. 2021 na sumu 73 eur ku dňu postúpenia pohľadávky. Napriek tomu, že právny predchodca žalobcu verejné elektronické komunikačné služby žalovanému riadne a včas poskytol a sprístupnil, ako aj prenechal žalovanému do nájmu ním vybrané zariadenia, žalovaný mu v rozpore so zmluvnými dojednaniami zmluvy o poskytovaní verejných služieb dohodnutú cenu za poskytnuté služby, cenu nájmu a pokuty vyúčtované za nevrátené zariadenia neuhradil riadne a včas, čím sa dostal do omeškania s jej zaplataením. Na základe zmluvy o postúpení pohľadávok uzavretej medzi spoločnosťou D. E., s. r. o. ako postupcom a spoločnosťou Intrum Slovakia s. r. o. ako postupníkom, bola pohľadávka voči žalovanému z titulu nezaplataenej ceny za poskytnuté verejné služby, z titulu nezaplataenej ceny nájmu zariadení a z titulu nezaplataených pokút za nevrátené zariadenia v celosti postúpená žalobcovi ako postupníkovi, o čom bol žalovaný upovedomený písomným oznámením postupcu o postúpení pohľadávky v súlade s § 526 Občianskeho zákonníka. Žalobca si v tomto konaní uplatňuje voči žalovanému len časť postúpeného nároku titulom nezaplataenej ceny za riadne a včas poskytnuté verejné služby, titulom nezaplataenej ceny nájmu zariadení a titulom nezaplataených pokút za nevrátené zariadenia vo výške 170,10 eura spolu s príslušenstvom, ktorú žalovaný žalobcovi napriek predžalobnej upomienke nezaplatal.

4. Súd prvej inštancie vykonal dokazovanie oboznámením sa s obsahom listín predložených žalobcom a ďalšími listinami tvoriacimi obsah spisu a vo veci rozhodol bez nariadenia pojednávania podľa § 297 písm. b/ CSP, nakoľko mal za to, že v predmetnom spore ide iba o otázku jednoduchého právneho posúdenia veci, skutkové tvrdenia strán nie sú sporné a hodnota sporu bez príslušenstva neprevyšuje sumu 1 000 eur. Súd tak rozsudok verejne vyhlásil podľa § 219 ods. 3 CSP dňa 28. 08. 2024.

Podľa názoru prvoinštančného súdu bolo na právny vzťah založený zmluvou o poskytovaní verejných služieb potrebné aplikovať zákon č. 351/2011 o elektronických komunikáciách, zákon č. 452/2021 o elektronických komunikáciách, ustanovenia § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, ako aj zákon č. 250/2007 o ochrane spotrebiteľa. Na základe vykonaného dokazovania dospel súd k záveru, že žaloba nebola podaná dôvodne, nakoľko žalobcovi nesvedčí v predmetnom spore aktívna vecná legitímácia. Pasívnu vecnú legitímáciu žalovaného mal súd prvej inštancie preukázanú, nakoľko ide o dlžníka zo zmluvného vzťahu, plnenie z ktorého je predmetom konania a túto žalobca preukázal predložením zmluvy o poskytovaní verejných služieb zo dňa 17. 09. 2020. Žalobca svoju aktívnu vecnú legitímáciu odvodzoval z uzavretej zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 01. 03. 2023.

V prípade pohľadávok vyplývajúcich zo záväzkového vzťahu medzi podnikom a účastníkom podľa zákona č. 452/2021 o elektronických komunikáciách, je však potrebné okrem ustanovenia § 524 a nasl. Občianskeho zákonníka aplikovať aj ustanovenie § 86 ods. 5 zákona o elektronických komunikáciách, a žalobcu tak v tomto konaní zaťažovala povinnosť preukázať dodržanie postupu uvedeného v tomto ustanovení a teda, že právny predchodca žalobcu (D. E., s. r. o.) ako veriteľ pohľadávky a podnik, písomne vyzval žalovaného ako dlžníka na úhradu dlhu a tento bol napriek výzve v omeškaní s jeho splácaním nepretržite 90 kalendárnych dní, keďže splnenie tohto postupu je predpokladom postúpenia splatnej pohľadávky podniku voči dlžníkovi na tretí subjekt bez súhlasu dlžníka.

Žalobca na výzvu súdu prvej inštancie, aby v zmysle § 150 ods. 2 CSP v lehote 10 dní preukázal svoju aktívnu vecnú legitimitáciu v predmetnom spore, a to preukázaním platného postúpenia pohľadávky podľa § 86 ods. 5 zákona č. 452/2021 Z. z. o elektronických komunikáciách, a síce, že žalovaný bol pred postúpením pohľadávky vyzvaný v zmysle § 86 ods. 5 zákona č. 452/2021 Z. z., a že sa táto výzva dostala do jeho dispozičnej sféry, zaslal súdu prvej inštancie vyjadrenie, v ktorom uviedol, že žalovaný bol právnym predchodcom vyzvaný na plnenie vyúčtovacími faktúrami, ktoré sú svojím obsahom výzvou na plnenie. Nedoručenie faktúr, ktorých zaplatenie je predmetom sporu, zo spisu nevyplýva, ich nedoručenie žalovaný nepoprel. Žalobca ďalej argumentoval, že žalovaný si zvolil spôsob doručovania vyúčtovacích faktúr elektronicky zverejnením na internetovej stránke právneho predchodcu, pričom zverejnením vyúčtovacích faktúr, ktorých zaplatenie je predmetom sporu, zmluvne dojednaným spôsobom na internetovej stránke predchodcu, splnil predchodca všetky esenciálne podmienky vyžadované obsahom § 43 ods. 13 zákona č. 351/2011 Z. z., pričom tiež poukázal na rozsudok Krajského súdu v Nitre č. k. 5CoCsp/40/2022 – 152.

Faktúry, ktorými právny predchodca žalobcu vyúčtoval žalovanému ceny za poskytnuté a prijaté plnenia, nemožno podľa názoru prvoinštančného súdu považovať za výzvu v zmysle § 86 ods. 5 zákona o elektronických komunikáciách. V tomto smere súd poukázal na právny názor Krajského súdu v Nitre vyjadrený v jeho uznesení sp. zn. 7CoCsp/12/2021 zo dňa 29. 04. 2022, bod 14. odôvodnenia, v zmysle ktorého: „Odvolací súd však súhlasí so súdom prvej inštancie v tom, že jednotlivé faktúry nemožno považovať za písomnú výzvu žalovanému, pretože podľa ust. § 43 ods. 13 má ísť o výzvu a nie o oznámenie dlžníkovi, akú sumu za poskytnuté služby má veriteľovi zaplatiť.“

Za kvalifikovanú výzvu, ktorá napĺňa účel § 86 ods. 5 zákona o elektronických komunikáciách, by bolo možné považovať listinu označenú ako „Odstúpenie od zmluvy o poskytovaní verejných služieb“ zo dňa 19. 10. 2021, avšak žalobca napriek výzve súdu žiadnym spôsobom nepreukázal, že sa táto listina dostala do dispozičnej sféry žalovaného tak, ako to má na mysli § 45 Občianskeho zákonníka, a to bez ohľadu na to, aký z dojednaných spôsobov doručovania obsiahnutých v časti VIII. Všeobecných podmienok pre poskytovanie verejných služieb si právny predchodca žalobcu v danom prípade zvolil. V konaní nebolo preukázané a ani tvrdené, že by žalovaný dal právnemu predchodcovi žalobcu súhlas na postúpenie pohľadávky, v prípade ktorom by sa tak zaslanie vyššie spomenutej výzvy a nepretržité dlhšie ako 90 dní trvajúce omeškanie žalovaného so splnením peňažného záväzku nevyžadovalo. V zmysle uvedeného mal tak súd prvej inštancie za to, že v danom prípade nebola splnená ani jedna z podmienok, za ktorých môže podnik postúpiť svoju splatnú pohľadávku inej osobe, a síce písomná výzva týkajúca sa postúpenia zamýšľaných splatných pohľadávok, ktorá sa dostala do dispozičnej sféry účastníka, viac ako 90 dní trvajúce nepretržité omeškanie so splnením peňažného záväzku napriek tejto výzve ako ani súhlas účastníka s postúpením pohľadávky.

Postúpenie pohľadávky podnikom na inú osobu bez splnenia podmienok uvedených v § 86 ods. 5 zákona o elektronických komunikáciách je potrebné považovať za konanie v rozpore so zákonom (s poukazom na § 525 ods. 2 Občianskeho zákonníka) a tento právny úkon je tak v časti uplatňovanej pohľadávky absolútne neplatný podľa § 39 Občianskeho zákonníka s poukazom na § 41 Občianskeho zákonníka, na ktorú neplatnosť súd ex offo prihliada. Keďže postúpenie predmetnej pohľadávky je neplatným právnym úkonom, žalobca nie je veriteľom žalovaného, a preto súd žalobu pre nedostatok aktívnej vecnej legitimitácie žalobcu v celom rozsahu zamietol.

Súd prvej inštancie ďalej poznamenal, že aj pre prípad, že by sa na uplatňované zmluvné pokuty § 86 ods. 5 zákona o elektronických komunikáciách nevzťahoval, tak v prípade prenajatého technického zariadenia (bod f/ zmluvy) ako aj v prípade vypožičaného technického zariadenia (bod g/ zmluvy) zmluva zakotvuje povinnosť účastníka vrátiť prenajaté, resp. vypožičané technické zariadenia v lehote 15 dní od zániku zmluvy, pričom pre prípad porušenia tejto povinnosti vzniká podniku v zmysle zmluvy voči účastníkovi nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty. V konaní však nebol zánik zmluvného vzťahu preukázaný, keďže nebolo preukázané, že sa odstúpenie od zmluvy dostalo do dispozičnej sféry žalovaného tak, ako to má na mysli § 45 Občianskeho zákonníka, a teda podľa názoru súdu prvej inštancie neboli splnené podmienky na uplatňovanie zmluvných pokút. Aj v prípade, že by účinky

riadneho odstúpenia od zmluvy nastali, súd prvej inštancie dal do pozornosti žalobcu ustanovenia § 53 ods. 1, § 53 ods. 4 písm. k/ a § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka, v zmysle ktorých spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). Za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré požadujú od spotrebiteľa, ktorý nesplnil svoj záväzok, aby zaplatil neprimerane vysokú sumu ako sankciu spojenú s nesplnením jeho záväzku. Neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné. Právnym predchodcom dojednané zmluvné pokuty nijakým spôsobom nezohľadňujú významné skutočnosti týkajúce sa záväzkového vzťahu, ako je napr. výška nedoplatku za poskytnuté služby alebo dĺžka trvania zmluvného vzťahu, keď od žalovaného sa v prípade porušenia zmluvných povinností paušálne požaduje zaplatenie dojednaných zmluvných pokút v plnej výške, v dôsledku čoho sú dojednania o zmluvných pokutách neplatné.

V súvislosti s často sa objavujúcou argumentáciou ohľadom § 151 ods. 1 CSP, podľa ktorého skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné, súd prvej inštancie poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu SR z 29. 06. 2010, sp. zn. 2 Cdo 205/2009, podľa ktorého „súd vecnú legitimitáciu skúma vždy aj bez návrhu a aj v prípade, že ju žiaden z účastníkov konania nenamieta“, ako aj na uznesenie Ústavného súdu SR z 11. 06. 2019, sp. zn.: I. ÚS 246/2019, podľa ktorého „pasivita žalovaného v konaní nemôže mať za následok (aplikáciou § 151 ods. 1 a 2 CSP) povinnosť všeobecného súdu priznať akýkoľvek uplatnený nárok.“

Súd prvej inštancie tiež poukázal na to, že postupom podľa § 297 písm. b/ CSP žalobcovi neodňal právo na spravodlivý súdny proces, práve naopak, konal tak v prejednávanej veci v súlade so zásadou hospodárnosti konania, keď žalobcu výzvou podľa § 150 ods. 2 CSP vyzval na preukázanie jeho aktívnej vecnej legitímácie v predmetnom konaní, pričom ho tiež upozornil na sudcovskú koncentráciu konania s tým, že s poukazom na § 153 ods. 1 a 2 CSP na prostriedky procesného útoku predložené po tejto lehote neprihliadne. Súd žalobcu po obdržaní jeho vyjadrenia na výzvu súdu následne vyzval na späťvzatie zjavne nedôvodnej žaloby podľa 138 CSP, na ktorú výzvu už žalobca žiadnym spôsobom nereagoval. Prostriedky procesného útoku a procesnej obrany dodávateľa naproti prostriedkom procesného útoku a procesnej obrany spotrebiteľa podliehajú sudcovskej koncentrácii konania, pričom za tejto procesnej situácie by tak nič nezmenilo ani nariadenie pojednávania v predmetnej veci, keďže súd by na skutkové tvrdenia a dôkazy predložené žalobcom po lehote určenej vo výzve zo dňa 12. 06. 2024 v zmysle sudcovskej koncentrácie konania neprihliadol.

O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd podľa § 262 ods. 1 CSP, keď žalovaný bol tou stranou sporu, ktorá bola s ohľadom na výsledok konania v konaní plne úspešná. Nakoľko však žalovanému preukázateľne v súvislosti s týmto konaním žiadne trovy nevznikli, súd prvej inštancie žalovanému nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi nepriznal.

5. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal žalobca v zákonnej lehote odvolanie, ktorým podľa § 365 ods. 1 písm. h/ CSP napadol predmetný rozsudok v celom jeho rozsahu a navrhol, aby ho odvolací súd podľa § 388 CSP zmenil tak, že podanej žalobe vyhovie a prizná žalobcovi nárok na plnú náhradu trov konania.

Odvolanie odôvodnil tým, že súd prvej inštancie nesprávne právne posúdil, že žalobcovi nesvedčí aktívna legitímácia v spore pre nepreukázanie splnenia podmienok pre platné postúpenie telekomunikačnej pohľadávky. Nedostatok aktívnej legitímácie súd odôvodnil tým, že nedošlo k platnému postúpeniu žalovanej pohľadávky pre absenciu písomnej výzvy pred postúpením podľa § 86 ods. 5 zákona č. 452/2021 Z. z. Žalobca v tejto súvislosti poukázal na to, že žalovaný bol predchodcom žalobcu vyzvaný na plnenie vyúčtovacími faktúrami, ktoré sú svojím obsahom výzvou na plnenie. Nedoručenie faktúr, ktorých zaplatenie je predmetom tohto sporu, zo spisu nevyplýva. Ich nedoručenie žalovaný nepoprel. Zároveň uviedol, že prvoinštančnému súdu predložil odstúpenie predchodcu žalobcu s výzvou na plnenie zo dňa 19. 10. 2021. Nedoručenie odstúpenia takisto zo spisu nevyplýva, žalovaný doručenie odstúpenia nerozporoval. Žalobca súdu predložil aj zmluvu o postúpení pohľadávok spolu s identifikáciou žalovanej pohľadávky, ako aj oznámenie o postúpení pohľadávky, pričom relevantné oznámenie o postúpení pohľadávky preukazuje v hmotnoprávnej rovine jeho aktívnu vecnú legitimitáciu v tomto spore. V tejto súvislosti odkázal na rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4Obo/210/01 zo dňa 11. 06. 2013. Žalobca ďalej poukázal na to, že žalovaný si zvolil spôsob doručovania vyúčtovacích faktúr elektronicky zverejnením na internetovej stránke jeho predchodcu, čo vyplýva z predloženej zmluvy o poskytovaní verejných služieb. Zverejnením vyúčtovacích faktúr zmluvne dojednaným spôsobom na internetovej stránke predchodcu žalobcu splnil predchodca žalobcu všetky esenciálne podmienky vyžadované § 86 ods. 5 zákona č. 452/2021 Z. z. K postúpeniu pohľadávky, ktorej zaplatenie je predmetom tohto

sporu, došlo riadne a platne, čím je daná aktívna legitímácia žalobcu v tomto spore. Správnym právnym posúdením veci by súd prvej inštancie musel dospieť k záveru, že žalobcovi v tomto spore svedčí aktívna legitímácia.

6. Žalovaný sa k podanému odvolaniu nevyjadril.

7. Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 34 CSP) preskúmal rozsudok súdu prvej inštancie, ako aj postup súdu, ktorý mu predchádzal v medziach odvolania podaného žalobcom (§ 379 CSP, § 380 CSP) a po preskúmaní napadnutého rozhodnutia zistil, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné. Rozhodol tak bez nariadenia pojednávania (§ 385 CSP).

8. Podľa § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

9. Podľa § 387 ods. 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

10. Prieskumná činnosť odvolacieho súdu zahŕňa tak hmotnoprávnu, ako aj procesnoprávnu oblasť. Odvolací súd musí preto preskúmať nielen zákonnosť rozhodnutia so zreteľom k hmotnému právu, ale tiež zákonnosť konania, z ktorého napadnuté rozhodnutie vzišlo. Pri rozhodovaní odvolacieho súdu o odvolaní proti napadnutému rozsudku je odvolací súd viazaný tak rozsahom odvolania, ako aj dôvodmi podaného odvolania (ktoré účastník môže meniť a dopĺňať len do uplynutia odvolacej lehoty). Odvolateľ v podanom odvolaní fakticky svojím dispozičným úkonom vymedzuje nielen rozsah, ale aj dôvody preskúmvacej činnosti odvolacieho súdu. Ustanovenie § 379 CSP vymedzuje výnimky, kedy odvolací súd nie je viazaný rozsahom podaného odvolania. Ide o výnimky len vo vzťahu k rozsahu podaného odvolania, pričom dôvodmi podaného odvolania je odvolací súd viazaný vždy. V zmysle § 380 ods. 2 CSP na vady, ktoré sa týkajú procesných podmienok, prihliadne odvolací súd, aj keď neboli v odvolacích dôvodoch uplatnené.

11. Odvolací súd viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania preskúmal rozsudok súdu prvej inštancie len v rozsahu jediného odvolacieho dôvodu žalobcu (§ 380 ods. 1 CSP) a po prejednaní veci sa stotožnil so skutkovými a právnymi závermi súdu prvej inštancie. Súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k správnym skutkovým zisteniam a vykonal všetky dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností. Vykonané dôkazy vyhodnotil jednotlivo, ako aj v ich vzájomnej súvislosti a prihliadol pritom starostlivo na všetko, čo vyšlo počas konania najavo v súlade s ustanovením § 191 ods. 1 CSP. Súd prvej inštancie dospel k správne právnemu záveru o nedostatku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu v konaní a svoje úvahy aj náležite odôvodnil. Keďže ani v odvolacom konaní neboli preukázané také skutočnosti, ktoré by mohli mať za následok odlišné rozhodnutie vo veci, odvolací súd si osvojil dôvody napadnutého rozsudku a v podrobnostiach na tieto v zmysle § 387 ods. 2 CSP odkazuje.

12. Žalobca v podanom odvolaní namietal nesprávne právne posúdenie veci prvoinštančným súdom, ktorý nedostatok aktívnej vecnej legitímácie žalobcu odôvodnil tým, že nedošlo k platnému postúpeniu žalovanej pohľadávky pre absenciu písomnej výzvy pred postúpením podľa § 86 ods. 5 zákona č. 452/2021 Z. z. o elektronických komunikáciách. Žalobca v tejto súvislosti argumentoval tým, že žalovaný bol predchodcom žalobcu vyzvaný na plnenie vyúčtovacími faktúrami, ktoré sú svojím obsahom výzvou na plnenie, pričom nedoručenie faktúr, ktorých zaplatenie je predmetom tohto sporu, zo spisu nevyplýva a ani ho žalovaný nepoprel. Poukázal tiež na to, že prvoinštančnému súdu predložil odstúpenie predchodcu žalobcu s výzvou na plnenie zo dňa 19. 10. 2021, ktorého nedoručenie takisto zo spisu nevyplýva a žalovaný doručenie odstúpenia nerozporoval. Súdu bola predložená aj zmluva o postúpení pohľadávok spolu s identifikáciou žalovanej pohľadávky, ako aj oznámenie o postúpení pohľadávky, pričom relevantné oznámenie o postúpení pohľadávky preukazuje v hmotnoprávnej rovine aktívnu vecnú legitímáciu žalobcu v tomto spore.

13. Podľa § 86 ods. 5 prvá veta zákona č. 452/2021 Z. z. o elektronických komunikáciách v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy o postúpení pohľadávok (01. 03. 2023), ak je napriek písomnej výzve podniku účastníka, nepretržite dlhšie ako 90 dní v omeškaní so splnením svojho peňažného záväzku voči podniku, môže podnik postúpiť svoju peňažnú pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému

záväzku písomnou zmluvou inej osobe aj bez súhlasu účastníka. Z obsahu tohto ustanovenia je zrejmé, že k platnému postúpeniu peňažnej pohľadávky bez súhlasu účastníka (žalovaného) mohol podnik (právny predchodca žalobcu) pristúpiť iba za splnenia podmienky, že bol účastník napriek písomnej výzve podniku nepretržite dlhšie ako 90 dní v omeškaní so splnením svojho peňažného záväzku. Za takúto výzvu rozhodne nemožno považovať faktúry ako účtovné doklady, ktorými boli poskytnuté služby žalovanému vyúčtované, ako to žalobca v konaní účelovo tvrdil. Zo žalobcom predložených dôkazov možno z hľadiska obsahu za kvalifikovanú výzvu na zaplatenie peňažnej pohľadávky považovať len odstúpenie od zmluvy o poskytovaní verejných služieb datované dňom 19. 10. 2021, keďže jeho súčasťou je aj výzva na úhradu v tom čase aktuálneho záväzku žalovaného voči právnomu predchodcovi žalobcu vo výške 112 eur, vrátane upozornenia, že ak je žalovaný napriek písomnej výzve nepretržite dlhšie ako 90 dní v omeškaní so splnením svojho peňažného záväzku, môže právny predchodca žalobcu v zmysle § 43 ods. 13 zákona č. 351/2011 Z. z. o elektronických komunikáciách v znení neskorších predpisov postúpiť svoju pohľadávku zodpovedajúcu peňažnému záväzku žalovaného písomnou zmluvou aj bez jeho súhlasu. Doručenie tejto písomnosti do dispozičnej sféry žalovaného (§ 45 ods. 1 Občianskeho zákonníka) však žalobca žiadnym zo spôsobov doručovania písomností podnikom obsiahnutých v časti VIII. Všeobecných podmienok pre poskytovanie verejných služieb v konaní nepreukázal. Z uvedeného nepochybne vyplýva, že bez preukázateľného doručenia tejto výzvy žalovanému, viac ako 90 dní trvajúcemu nepretržitému omeškaniu žalovaného so splnením peňažného záväzku napriek tejto výzve a súčasnej absencii súhlasu žalovaného s postúpením pohľadávky, nemohli byť naplnené zákonné predpoklady platného postúpenia tejto pohľadávky žalobcovi. Súd prvej inštancie tak postupoval správne, keď zmluvu o postúpení pohľadávok zo dňa 01. 03. 2023 vyhodnotil v časti uplatňovaných pohľadávok ako absolútne neplatný právny úkon podľa § 39 v spojení s § 41 Občianskeho zákonníka. V dôsledku uvedenej skutočnosti žalobca nie je nositeľom žalovaného práva, a preto mu nesvedčí ani aktívna vecná legitímácia v tomto spotrebiteľskom spore.

14. Odvolací súd záverom k veci poznamenáva, že v danom prípade nebolo možné vychádzať z toho, že žalovaný nepoprel skutkové tvrdenia žalobcu, a preto ostali nesporné, čo malo viesť súd prvej inštancie k automatickému vyhovaniu žalobe. Žalovaný síce platnosť postúpenia pohľadávky nenamietal, avšak v posudzovanej veci ide o spotrebiteľský spor, v ktorom súd môže vykonať aj tie dôkazy, ktoré spotrebiteľ nenavrhol, ak je to nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci, pričom súd aj bez návrhu obstará alebo zabezpečí taký dôkaz (§ 295 CSP). Takýmto dôkazom, ktorý si súd prvej inštancie od žalobcu vyžiadal, bol dôkaz o tom, že výzva podľa § 43 ods. 13 zákona č. 351/2011 Z. z. o elektronických komunikáciách účinného do 31. 01. 2022 (teraz § 86 ods. 5 zákona č. 452/2021 Z. Z. o elektronických komunikáciách v znení neskorších predpisov), ktorá bola uvedená v odstúpení od zmluvy o poskytovaní verejných služieb zo dňa 19. 10. 2021, sa dostala do sféry dispozície žalovaného. Procesný postup prvoinštančného súdu plne korešpondoval so zákonnou úpravou sporov s ochranou slabšej strany (§ 290 a nasl. CSP), v ktorých je súd povinný prihliadať na ochranu spotrebiteľa ex officio. Pokiaľ ide o skúmanie vecnej legitímácie v spore, súd ju z úradnej povinnosti skúma vždy aj bez návrhu, a to aj v prípade, ak to žiadna zo sporových strán nenamietala.

15. V kontexte vyššie uvedených skutočností odvolací súd zamietajúci rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil (§ 387 ods. 1, ods. 2 CSP), vrátane závislého výroku o trovách konania, ktorých náhradu súd úspešnému žalovanému dôvodne nepriznal, nakoľko mu v prvoinštančnom konaní žiadne nevznikli.

16. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 262 ods. 1 CSP a § 255 ods. 1 CSP. Keďže v odvolacom konaní bol úspešnou stranou žalovaný, mal by proti žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania. Žalovanému však ani v odvolacom konaní žiadne trovy nevznikli, preto mu nárok na ich náhradu odvolací súd nepriznal.

17. Rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon v § 420 až § 423 CSP pripúšťa.

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii.

Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom okrem prípadov uvedených v § 429 ods. 2 CSP.

Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.